

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120240733
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6120240733.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pajštúnskej č. 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pajštúnskej č. 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: C. D., nar.: XX.XX.XXXX, bývajúcej v K. č. XXX, o zaplatenie sumy X.XXX eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 19.07.2021 č.k. 4Csp 120/2020 -140, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanej nepriznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania.
2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalovanou bola dňa 12.05.2015 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere. Na jej základe bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5.500 eur. Následne pohľadávka tvoriaca predmet sporu bola zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 postúpená na žalobcu.
3. Žalobca nepopieral postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Nemôžu byť preto pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie celej zmluvy vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý i prechodu práv a povinností zo zmluvného vzťahu z pôvodného veriteľa na žalobcu.
4. Preskúmaní okolnosti veci podľa stavu do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania sa dospelo k záveru, že žalobca síce preukázal existenciu ním pripojených výziev Slovenskej sporiteľne, a.s. žalovanej na úhradu omeškaných splátok, resp. celého dlhu z vyčerpaného úveru, avšak nepreukázal dátum odoslania a ani dátum účinného doručenia tejto výzvy na zaplatenie žalovanej. Pre posúdenie dodržania lehoty 90 dní ustanovenej v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pred postúpením bankovej pohľadávky je potrebné aj tvrdiť, kedy boli pripojené výzvy žalovanej postupom skutočne zasielané a hlavne kedy boli tieto výzvy žalovanej doručené, čo v danom prípade žalobca netvrdil, ani nepreukázal. Preto nie je možné dôjsť k bezpečnému záveru o tom, kedy začala žalovanej plynúť lehota 90 kalendárnych dní od skutočného upozornenia na jej omeškanie, resp. či k takémuto upozorneniu zo strany veriteľa vôbec došlo. Zo strany žalobcu teda neboli tvrdené a ani preukázané zákonom vyžadované podmienky pre platné postúpenie bankovej pohľadávky, predovšetkým dodržanie lehoty 90 kalendárnych dní od upozornenia spotrebiteľa na omeškanie, ktorá je pre klienta určená na plnenie

svojho dlhu, aby sa tak vyhol prípadnému postúpeniu takejto pohľadávky na iný nebankový subjekt. V konaní sa tým nepreukázali podmienky platného postúpenia pohľadávky na žalobcu, ktorý nie je bankou, a preto je právny úkon žalobcu a Slovenskej sporiteľne, a.s., teda zmluva o postúpení pohľadávok s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný pre obchádzanie zákona. Za irelevantné je potrebné považovať s akou sumou bola žalovaná v omeškaní, ak nebolo preukázané zaslanie a ani doručenie žalobcom predložených listín a ani uplynutie zákonom stanovenej lehoty na zaplatenie dlhu za účelom možnosti splnenia dlhu pred jeho postúpením. Písomná výzva upravená v ust. § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách je totiž faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta, po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 90 dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázateľne vykonaný a doručený žalovanej, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu.

5. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno preukázania postupiteľnosti takejto pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s., teda licencovaného subjektu oprávneného podľa Zákona o bankách poskytovať spotrebiteľské úvery na žalobcu, z ktorého by mu vzniklo právo vymáhať žalovanú pohľadávku.

6. Na pojednávaní dňa 19.07.2021 žalobca požiadal o odročenie pojednávania a poskytnutie dodatočnej lehoty za účelom doplnenia žaloby a to vo vzťahu k preukázaniu doručenia výzvy na zaplatenie pred postúpením pohľadávky žalovanej. Súd prvej inštancie tejto žiadosti nevyhovel, nakoľko na preukázanie splnenia podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, bol žalobca osobitne vyzvaný súdom dňa 16.03.2021 spolu s výzvou na predloženie ďalších listín potrebných pre rozhodnutie, avšak bezvýsledne. V súlade s článkom 8 C.s.p. strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podľa ust. § 153 C.s.p. súd nemusí na ďalšie skutkové tvrdenia a návrhy na vykonanie dôkazov prihliadať, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania.

7. Vychádzajúc z uvedeného bola žaloba voči žalovanej ako nedôvodná zamietnutá.

8. O trovách konania sa rozhodlo v súlade s ust. § 155 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žalobe žalobcu bolo vyhovené. Alternatívne požadoval rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že v konaní bolo celkom nesporné preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Zároveň bolo v konaní preukázané, že žalovaná bola postupcom opakovane vyzvaná na úhradu svojho peňažného záväzku, a to okrem iných výziev aj výzvou zo dňa 24.04.2017, výzvou zo dňa 19.06.2017 označenou ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“, ku ktorej žalobca pripojil i kópiu doručanky a ďalej výzvou zo dňa 12.09.2018.

10. Žalobca tvrdil a tvrdí a zároveň listinnými dôkazmi pripojenými k žalobe aj preukázal, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Keďže tieto skutkové tvrdenia neboli protistranou v celom konaní popreté a ani spochybnené, v zmysle ust. § 151 ods. 1 C.s.p. ich bolo potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia. Na základe uvedeného bolo potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením, že žalovaná bola postupcom riadne vyzvaná na zaplatenie splatného a nezaplateného peňažného záväzku a v čase postúpenia pohľadávky bola napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

11. Správnym nie je ani názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je na splnenie predpokladov podľa tohto ustanovenia potrebné, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní, pričom táto lehota začína plynúť až po doručení písomnej výzvy banky. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách pojednáva len o písomnej výzve banky voči svojmu klientovi, t.j. výzve banky k úhrade omeškaných splátok úveru, ktorá môže byť vykonaná kedykoľvek za trvania omeškania dlžníka. Ak by zákonodarca

mienil týmto ustanovením poskytnúť dlžníkovi lehotu na dobrovoľné plnenie po dobu 90 dní od doručenia výzvy, bolo by to v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách výslovne a jednoznačne uvedené. Postup, ktorým si súd upravil zákonné ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a nad rámec zákona upravuje, že omeškanie dlžníka nastáva až doručením výzvy banky, je v priamom rozpore s ústavným princípom trojdelenia moci, na základe ktorého právomoc meniť zákony prináleží moci zákonodarnej, nie moci súdnej.

12. Ak by aj žalobca prijal právny záver konajúceho súdu, s ktorým sa však nestotožňuje, že lehota 90 dní začína plynúť až po doručení písomnej výzvy banky klientovi, tak v predmetnej veci by bola táto požiadavka i napriek vyššie uvedenému splnená, nakoľko výzva zo dňa 19.06.2017 bola žalovanej v zmysle doručky doručená dňa 28.06.2017, pričom k samotnému postúpeniu pohľadávky došlo až dňa 17.12.2018, čo predstavuje uplynutie lehoty viac ako 90 dní.

13. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

14. Vo veci v súvislosti s posudzovaním aktívnej legitímácie žalobcu v spore sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

15. Podľa ust. § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. K návrhu na vydanie platobného rozkazu, ako aj k vyjadreniu zo dňa 09.04.2021 žalobca pripojil i výzvu zo dňa 12.09.2018 (č.l. 47 a 102 spisu), avšak bez toho, aby v týchto listinách bolo obsiahnuté i tvrdenie žalobcu o odoslaní a doručení tejto výzvy žalovanej. Neexistujúce tvrdenie žalobcu o odoslaní a doručení uvedenej výzvy preto ani žalovaná nemohla poprieť. Civilný sporový poriadok pritom v ust. § 132 ods. 2 neumožňuje nahradiť opísanie rozhodujúcich skutočností odkazom na označené dôkazy.

16. V danom prípade zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník v ust. § 524 a nasl. V prejednávanej veci postupom bola banka, preto pri rozhodovaní sa musela zohľadniť špeciálna úprava postúpenia pohľadávky obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z.z. o bankách.

17. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. V tomto ustanovení zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách ako špeciálny právny predpis upravoval osobitný postup pri postúpení pohľadávky inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákonnými podmienkami pre takéto postúpenie boli existencia splatnej pohľadávky, písomná výzva k zaplateniu a dlžníkove omeškanie so splnením trvajúce nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

19. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy, pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka. Nestačilo teda len písomne výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V prípade výzvy zo dňa 12.09.2018 je potrebné opätovne zdôrazniť, že žalobca ani len netvrdil, aby takáto výzva bola žalovanej aj doručovaná.

20. Bez akéhokoľvek významu je argumentácia žalobcu poukazujúca na výzvu zo dňa 24.04.2017 (č.l. 48 spisu) a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.06.2017 (č.l. 22 spisu). Výzva a oznámenie súviseli s predčasným zosplatnením celého dlhu, pri ktorom sa zohľadnilo špeciálne ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. K uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 došlo po roku a pol od zosplatnenia úveru, a teda v čase zosplatnenia úveru právny predchodca žalobcu ešte nemohol vedieť, či, kedy a komu postúpi pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní. Ak sa neskôr rozhodol postúpiť uplatňovanú pohľadávku na žalobcu, pri postúpení pohľadávky, vzhľadom na to, že postupom bola banka, sa musela zohľadniť špeciálna úprava postúpenia pohľadávky obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z.z. o bankách. Výzva zo dňa 24.04.2017 a ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.06.2017 nemajú charakter výzvy predpokladanej v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

21. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv, ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

22. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách, mal zákonodarca úpravou obsiahnutou v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškani. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nespĺcaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou, táto kedykoľvek počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napr. nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priechilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

23. Základným právnym problémom v danej veci je otázka platnosti, či neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Teda, či podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovanej na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách, musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanej na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, alebo v prípade ich nedodržania, prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanej veci je to, že ide o spotrebiteľský spor vyplývajúci z pohľadávky banky zo spotrebiteľského úveru. Ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi

skutočnosťami (podmienkami) sú preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovne nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia, čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva, aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje.

24. Podľa ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

25. Za predpokladu nesplnenia podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, išlo by o postúpenie v rozpore so zákonom, a to zákonom o bankách, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

26. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. Uvedený záver priamo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.04.2018 vydaného vo veci 1Cdo 147/2017, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako rozhodnutie č. 60.

27. Keďže na žalobcu nebola platne postúpená pohľadávka uplatňovaná v konaní, súd prvej inštancie správne postupoval, ak žalobu z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu zamietol.

28. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že úspešnej žalovanej v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

30. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).